

Прокуратура України
МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА

вул. Спаська, 28, м. Миколаїв, 54006 факс: (0512) 53-36-33
e-mail: sekretariat@myk.gp.gov.ua, web: www.myk.gp.gov.ua
Код ЄДРПОУ 02910048

ПОСТАНОВА
про закриття кримінального провадження
стосовно підозрюваного

«24» лютого 2024 року

місто Миколаїв

Прокурор відділу нагляду за додержанням законів регіональним органом безпеки Миколаївської обласної прокуратури Коломієць Ігор Олександрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № **22023150000000472** від 26.12.2023 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

Слідчим відділом Управління Служби безпеки України в Миколаївській області здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № **22023150000000472** від 26.12.2023 за підозрою Овсяннікова Миколи Георгійовича, 02.06.1977 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф володимир путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи в порушення вимог п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975

та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої

держави:

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилення державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та рф уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним законом рф від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору рф зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому

числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та рф про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований рф 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статі 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент рф направив до ради федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині ранку президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року Указом Президента України № 64/2022 введено в Україні воєнний стан із 05 год. 30 хв. 24.02.2022 строком на 30 діб. Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 2119-IX продовжено строк дії воєнного часу в Україні з 05 год. 30 хв. 26.03.2022 строком на 30 діб, який неодноразово продовжувався та діє по теперішній час.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

З 24.02.2022 більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями зс рф у тому числі м. Генічеськ Херсонської області, яка по теперішній час знаходиться під окупацією держави-агресора.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 197 від 11.07.2023 «Про затвердження змін до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», згідно яких вся територія Генічеського району Херсонської області, на території якого розташоване місто Генічеськ, включено до Переліку територій, які тимчасово окуповані російською федерацією з 24.02.2022 по теперішній час.

З метою встановлення контролю на території тимчасово окупованого міста Генічеськ Херсонської області невстановлені особи з числа військових та представників спецслужб РФ створили незаконний правоохоронний орган у місті Генічеськ, а саме – так зване «Главное управление МВД Российской Федерации по Херсонской области», яке розташоване за адресою: «Херсонская область, муниципальный округ Генический, с. Геническая горка, ул. Полынная, д. 23», до якого входить структурний підрозділ «Генический районный отдел полиции Главного управления МВД Херсонской области», який знаходиться за адресою: Херсонська область, місто Генічеськ, просп. Миру, будинок 44 та почали підшукувати осіб з числа місцевого населення, у тому числі діючих та колишніх правоохоронців, які б співпрацювали з ними у вищевказаному новоствореному окупаційною владою незаконному правоохоронному органі.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, Овсянніков Микола Георгійович, 02.06.1977 року народження, являючись громадянином України, фактично проживаючий у місті Генічеськ Генічеського району Херсонської області, достеменно знаючи про факт захоплення території Херсонської області, у тому числі м. Генічеськ збройними формуваннями рф, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, 20.05.2022, діючи умисно, підтримуючи воєнну агресію РФ на території України, погодився на пропозицію невстановлених осіб з числа військовослужбовців та представників спецслужб рф у місті Генічеськ

Херсонської області та добровільно зайняв посаду так званого «старшого слідователя следственного отделения Генического районного отдела полиции Главного управления МВД Херсонской области».

Далі, Овсянніков М.Г. продовжуючи свою злочинну діяльність, бажаючи проявити себе та довести окупаційній владі свою лояльність та відданість, діючи умисно, підтримуючи воєнну агресію РФ на території України, 01 серпня 2022 року погодився на пропозицію невстановлених осіб з числа військовослужбовців та представників спецслужб рф у місті Генічеськ Херсонської області та добровільно зайняв посаду так званого «исполняющего обязанности заместителя начальника следственного отделения Генического районного отдела полиции Главного управления МВД Херсонской области», тобто посаду у незаконно створеному окупаційною владою на тимчасово окупованій території міста Генічеськ Херсонської області правоохоронному органі.

На займаній посаді «исполняющего обязанности заместителя начальника следственного отделения Генического районного отдела полиции Главного управления МВД Херсонской области» Овсянніков М.Г. з моменту свого призначення, переслідуючи свої злочинні наміри та цілі, здійснює поточний контроль за виконанням підлеглими працівниками покладених на них обов'язки, здійснює аналітичну та методичну роботу з питань, що відносяться до компетенції відділу, здійснює підбір кадрів до незаконно створеного органу, сприяє у забезпеченні належної організації роботи відділу, виконує доручення і завдання начальника відділу, особисто проводить досудове розслідування у кримінальних провадженнях, проводить аналіз стану досудового розслідування у кримінальних провадженнях, за дорученням керівництва розглядає та вирішує заяви і повідомлення про кримінальні правопорушення, у разі відсутності начальника відділу виконує його обов'язки.

В ході досудового розслідування 10.11.2023, у спосіб передбачений КПК України, Овсяннікова М.Г. повідомлено про підозру у колабораційній діяльності, а саме – добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

У зв'язку з перебуванням підозрюваного Овсяннікова М.Г. на тимчасово окупованій території – м. Генічеськ Херсонської області, 17.11.2023 останнього оголошено у розшук.

Ухвалою Центрального районного суду м. Миколаєва від 28.11.2023 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування стосовно оголошеного у розшук Овсяннікова М.Г., який підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Крім того, ухвалою Центрального районного суду м. Миколаєва від 28.11.2023 підозрюваному Овсяннікову М.Г. обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

29.12.2023 слідчим розпочато виконання вимог ст. 290 КПК України.

В ході виконання вимог ст. 290 КПК України, 26.02.2024 до Миколаївської обласної прокуратури надійшли матеріали досудового розслідування кримінального провадження № 2202315000000472 від

26.12.2023, разом з вироком Галицького районного суду м. Львова від 12.04.2023, яким поряд з іншими обвинуваченими, Овсяннікова М.Г., 02.06.1977 року народження, визнано винним за ч. 7 ст. 111-1 КК України, за фактом зайняття посад слідчого, начальника слідчого відділу, заступника начальника по роботі з особовим складом у незаконному правоохоронному органі, а саме «Геническом РО ГУ МВД по Херсонской области» у вказаний період та призначено покарання у вигляді 15 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в державних органах строком на 15 років, з конфіскацією всього належного йому майна.

Таким чином встановлено, що на даний час стосовно підозрюваного у кримінальному провадженні № 2202315000000472 від 26.12.2023 Овсяннікова М.Г. існує вирок, що набрав законної сили по тому самому обвинуваченню.

Відповідно до п. 6 ч. 1 ст. 284 КПК України кримінальне провадження закривається в разі, якщо існує вирок по тому самому обвинуваченню, що набрав законної сили.

На підставі вищевикладеного, керуючись п. 6 ч. 1 ст. 284, ст. 110 КПК України, -

ПОСТАНОВИВ:

1. Кримінальне провадження № 2202315000000472 від 26.12.2023 за підозрою Овсяннікова Миколи Георгійовича, 02.06.1977 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України закрити на підставі п. 6 ч. 1 ст. 284 КПК України, у зв'язку з існуванням вироку по тому самому обвинуваченню, що набрав законної сили .
2. Про прийняте рішення повідомити зацікавлених осіб.
3. Внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

**Прокурор відділу
обласної прокуратури**

Ігор КОЛОМІЄЦЬ